

VZALA SOM SI PLASTICKÉHO CHIRURGA

ODBORNÍCI NA ŽENSKÚ KRÁSU DOKÁŽU ZÁZRKY.
SKÚŠAJÚ SVOJE KÚZLA AJ NA VLASTNÝCH PARTNERKÁCH?

Pre plastického chirurga je jeho manželka čosi ako výkladná skriňa, tvrdí známy parížsky odborník na krásu Marc-Henri Bon. Keď spoznal svoju manželku Roselyne, mala už dvakrát zoperovaný nos. Veľmi nevydarene. „Ak som nechcel prísť o svoju reputáciu, musel som s tým niečo urobiť,“ spomína lekár celebrít, ktorý na zdokonaľovaní vlastnej manželky pracuje už dvadsať rokov. Sem-tam jej vpichne botulotoxín, odsaje tuk, urobí silikóny, a to všetko grátis. Poviete si – mať plastického chirurga doma musí byť úžasné. Je to tak aj u nás? Spýtali sme sa nielen slovenských odborníkov na krásu Jozefa Fábryho, Norberta Rácza a Dušana Gubu, ale aj ich manželiek.

*Adriana Fábryová, novinárka,
44 rokov*

„Moja známa mi občas hovorí, že keby bola vydatá za plastického chirurga ona, dá sa prerobiť celá, od hlavy po päty. Ja zatiaľ nemám žiadne skrášľovacie zákroky. A to sa s manželom poznáme dvadsať rokov. Nedá sa povedať, že by som so sebou bola spokojná, určite by sa toho dalo na mne veľa vylepšiť. Najviac mi prekážal môj nos, preto som muža pred pár rokmi nahovárala, aby s ním čosi urobil. Lenže presvedčil ma to, že to nepotrebujem. Po pôrode našich troch detí som začala rozmýšľať aj nad liposukciou a vtedy mi poradil, aby som sa viac hýbala. Takže postavu som si dala do poriadku cvičením. O pár rokov sa však možno odhodlám na zdvihnutie viečok. Dala si ich urobiť moja mama, a tak viem, že to dokáže úžasne omladiť. Nikdy by som si nedala pichnúť botulotoxín, no začínam rozmýšľať o výplniach kyseliny hyalurónovej, ktorá pekne vyhladí vrásky. Určite však nespíňam predstavy o tom, ako by mala vyzeráť partnerka plastického chirurga. Keď sme v spoločnosti, kde ma môj muž predstaví, ostatné ženy si ma poriadne premerajú a v ich očiach vidím otázku: Toto je manželka plastického chirurga? Sám mi nenavrhol žiadnu korekciu, u nás je to skôr naopak. Keď špekulujem, či by mi urobil nejaký zákrok, Jozef sa ma vždy opýta – máš na to našetrené?“

*Jozef Fábry, plastický chirurg
z kliniky Posonium Clinic*

„Mnohí lekári nechcú operovať členov svo-

jej rodiny, no ja mám za tie roky praxe za sebou už toľko zákrokov, že by mi to nerobilo problém. Našťastie, manželka nepatrí k tým typom žien, ktoré si v dvadsaťpäťke dajú vložiť silikóny, od tridsiatky si dávajú pichať botulotoxín a potom idú na lifting. Na skrášľovacie zákroky má triezvy názor, čo je dôkaz, že som sa pri výbere partnerky nesekol. Keď sme sa spoznali, všimol som si ju ako muž, nie ako plastický chirurg. Bola mi sympatická nielen tým, ako vyzerá, páčil sa mi aj jej temperament, bezprostrednosť a úprimnosť. Dávam si pozor, aby ma moja práca nedeformovala, a ako každý chlap viem oceniť pekné ženy. Rád sa za nimi obzriem a určite si nevšímam, čo majú zoperované a čo by im ešte mohlo pomôcť. To riešim až v ambulancii. Adriana má problém s tým, že ako na ženu plastického chirurga sa na ňu pozerajú kritickejšie. Okolie totiž predpokladá, že bude prerobená od hlavy po päty, no ja z nej určite nechcem mať chodiacu reklamu.

U nás skôr platí porekadlo o kováčovej kobyle, ktorá chodí nepodkutá. Samozrejme, keby na nejakom zákroku manželka naozaj trvala, bral by som ju ako každú pacientku. Vysvetlil by som jej riziká, nenahováral, ale ani neodhováral. Zatiaľ však žiadne vylepšenia nepotrebuje. Hovorím to nielen jej, ale aj svojim desaťročným dcéram. Naše dvojčky si už uvedomujú, že ako plastický chirurg sa stretávam so ženami, ktoré chcú vyzeráť lepšie a krajšie, a tak všet od mňa stále počuť, že najviac zo všetkých sa mi páči práve mamina.“

